

steinprent og blýantstekningar.

Eitt stórt evni á framsýningini er leikurin "Spöksónaten" hjá Strindberg, sum hann lýsir við eini røð av steinprentum.

Henda listaframsýningin læt upp 20. november, og hon er opin til mitt í januar.

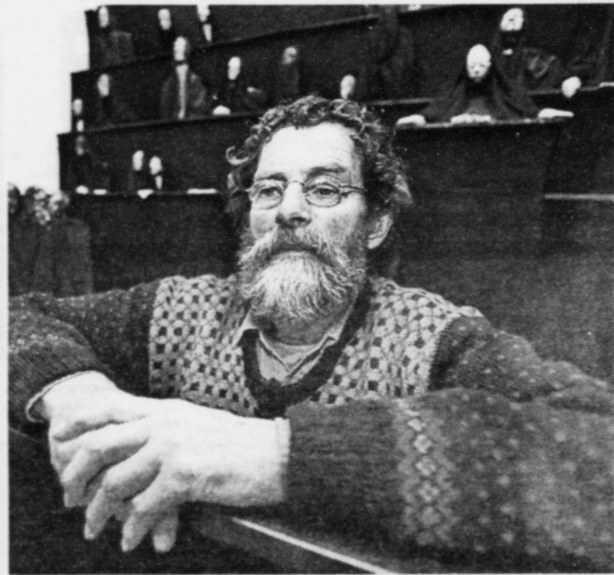
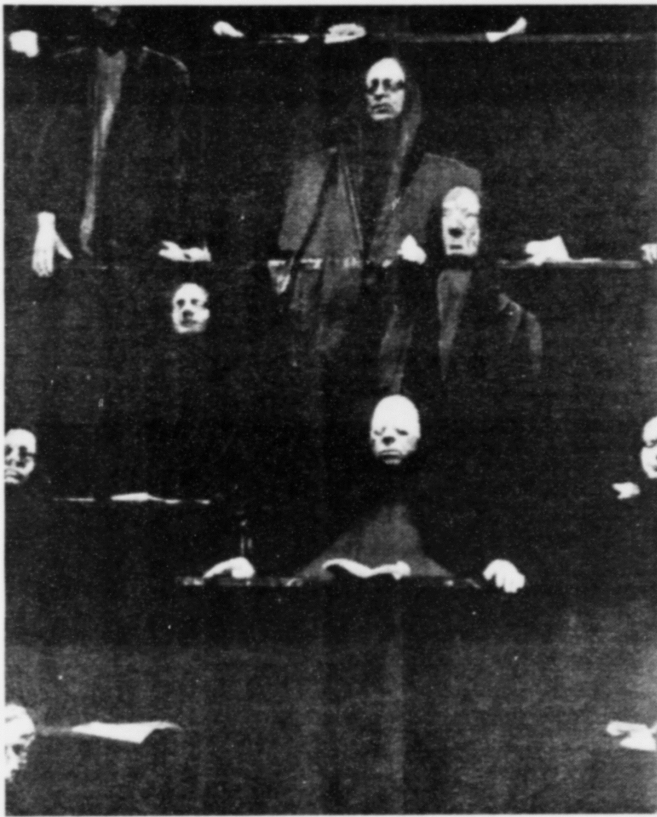
Mánadag er listaskálin stongdur. Men annars er framsýningin opin týsdag, mikudag, hósdag og friggjadag ímillum klokkan 14 og klokkan 17.

Leygardag og sunnudag er opið ímillum klokkan 14 og klokkan 18.

Men hetta er bara gald-

andi til 21. desember. Eftir tað er bara opið um vikuskiftini, leygardag og sunnudag frá klokkan 14 til 18.

Niðanfyrir prenta vit eina grein, sum listamaðurin sjálfur hevur skrivað, har ið listamaðurin sigur frá, hvat hann hugsar og fíllir.

»Listahugtakið«

»Listahugtakið« varð til seint í 18. øld. Samstundis birtist eisini mytan um tað stóra listarlaga flogvitið – tann framúr gávurika. Í 19. øld og fram til umleið 1925 var listamaðurin ein samfelagsliga høgt mettur maður (sjaldan ein kvinna) sum hitt kongaligar persónar og ferðadist í borgarskapsins salónum – hann var sjálfur mangan ein umhildin borgari, eitt nú Carl Larsson. Listahugtakið vaks fram í salónum til borgarskapsins eigna gagn til tess at prógva borgarskapsins vitborna stöði. Seinni hava ymsir aðrir áhugaðbólkir brúkt listina, eitt nú í kolvellingarligum sambandi, til dæmis Diego Ribera ella Maja-kowsky – Hitler helt modernismuna vera entartet o.s.fr.

Fyri stóra meirilutan av menniskjum í vesturlondum hevur listin tó verið nakað, sum hongur á bróstinum til at prýða stovur. Sjálvsagt er list eisini nakað, tú heingir á bróstið ella setur á gólvið – hon stendur í viðarlundum og prýðir undirgrundarbreytir. List er eisini allar ismurnar – realisma – naturalisma – kubisma – surrealisma – ella minimal art o.s.fr. Mong eru sera ivasom framman fyrri samansetingum (installatiónum) sum leingi hava havt ræði á framsýningum, til dæmis eitt plastør har viðkomandi listamaður hevur latið í sitt morgun-

piss, ið hann hevur spart saman íggjnum nakrar mánaðir. Soleiðis er støðan hjá listini í dag. Listin hevur ongan essens – er einki í sjálvari sær – list er tað, ið tey ráðandi í listheiminum avgera. Fyri min part haldi eg, at hon snýr seg um nakað heilt annað.

Eg haldi, at listin er eitt framhald av skapanini, hon má vera guddómleg ella framvakstrarlig (evolutioner), tó ikki í beinleiðis fýsiskari merking. Heldur má hon gera skapanina sjónliga – tí fyrst tá ið nakað verður sjónligt, kann tað verða manifest og møgulegt at ávísja. Her siggja vit eitt fjall – her ein skóg og her eitt hav við vøkrum sólsetri! – Ikki so, men heldur – her siggja vit gátuna fjallið – skógin – havið og sólsetrið.

Tann ófatiliga eskistensella veruleikan at tað finnst fjøll og skógar og høv við sólsetrum í óndaliga mongum avbrigdum og hava so funnist í óndaligar tíðir langt aðrenn menniskjuni fingi meðvit og langt undan teirra óvurstóru kunnleikanøgð.

Gátuna (høvdurin nýtir orðið mysterium u.v.) fata vit bara við at hyggja kontemplativt – hyggja, so vit fáa so mikild sum møgulegt av heildini. Her hevur listin sína uppgávu – eg hugsi tá ikki emans um myndlist uttan eyðvitað um øll sløg av »opinberandi« list – skaldskap – tónleik

og film o.s.fr. – Listin setur á stovn ymisk »mál« umframt tað vanligu kenda málið – mál sum kunnu, – um ikki greiða gátuna (tað gerst ikki), so ávísja hana úr óndaliga mongum ymiskum sjónarhornum. Listamaðurin kann soleiðis skapa óðrvísi nýggjar mátar at siggja, sum, verða teir móttiknir og brúkaði – kunnu »broyta« veruleikan – »nýskapa hann«.

»Skapanin er ikki í ævir givin men ein kosmis og tíðarbundin hending, sum menniskjan eigur sín lut í og hevur sera stóra ábyrgd av.

Tað existensiella mysterið kunnu øll uppliva, sum ikki eru fullkomiliga blindað av radionellari materialismu.

Tað menniskjaliga samfelagið, ið øllum førur tað vesturlenska, hevur tó roynt at verja seg so væl sum gjørligt móti teirri irrationellu gátu sum tilveran jú er. Í staðin hava tey dúvað upp á eitt »ikkimysterium«. Figgjarfrøði og rationella visindaliga hugsan (postivismu). Alt skal kunna týðast, einki er gátuført.

Listarinnar uppgáva er móti øllum líkindum at opinbera og varðveita tað gátuføra í tilveruni. Møguleikin er har, hvørt nýbórið barn er eitt carte blanche.

Roj Friberg

Skipamálasavans

Hví verður eingin sekur í skipamála verð? Hví ganga allir fríir eftir slíka svikagerð? Jú her er nakað galið, tað er so sera víst, her rotinskapur blómar og vorðin er ein list.

Um bara palleba ella onkur annar var, farin undir her at byggja fiskifar, og minsta ting var galið, so skal eg lova tær, hann skamma stund tá seinni í spjellið settur var.

Men sakin her er tann, hettar er so sera trist, hvørt skip í sínum banda, teir hava ein jurist. Tá reiðarin er tryggur og svansi heldur á, tí dómari og hesir ei straffi teir kunnu fá.

Teir flestu eru limir í klubbum á nátt, hjá hvørjum øðrum javnan teir stækka inn á gátt. Í losjufelagsskapum teir svørja hvørjum eioð, sjálvt blóð teir saman blanda, teir halda somu leið.

Jú juradjór og dómsvald her botnin hava nátt, og palliba bert durvar, er fallin heilt í fátt. Sjakalarnir teir rotnu teir halda sama lag, um fólkio ikki rekur teir langa leið avstað.

kuril

Skráseting Føroya
hevur í dag skrásett niðanfyrir standandi fráboðan:

Viðvikjandi P/f 512, P/f Victoria í likvidatión, 350 Vestmanna

Visandi til § 72 í »Lov om Aktieselskaber« frá 15. april 1930, skal Skráseting Føroya við hesum, heita á nevndina/likvidatión í omanfyrir nevnda felag, um innan 3 mánaðar fr á dag at upplýsa um felagið enn er til. Um skrásetingin einki hevur frælt tá henda freist er farin, verður felagið strikað úr Skrásetingini.

Skráseting Føroya
tann 4. desember 1997
Kristin Balle